

28 Νοεμβρίου, 1991

(ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές)

SAFARINO SHOES INDUSTRY & TRADING COMPANY LTD.,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ ΛΤΔ,

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7704).

5 Προσωρινό Διάταγμα — Για παρεμπόδιση εξαγωγής εμπορευμάτων που έφεραν έμβλημα, "GET UP", ή χαρακτηριστικά όμοια ή προσομοιάζοντα προς εκείνα που οι εφεσείοντες χρησιμοποιούσαν για τη σηματοδότηση των δικών τους εμπορευμάτων — Πρέπει το επικαλούμενο δικαίωμα και η ζητούμενη προστασία να αποτελούν επίδικα θέματα στην αγωγή — Πρέπει, επίσης, να προσδιορίζεται η χώρα ή χώρες της αλλοδαπής όπου ζητείται η προστασία και να καταδεικνύεται η ύπαρξη των αναγκαίων προϋποθέσεων για ανάληψη δικαιοδοσίας από το Δικαστήριο για αστικά αδικήματα που διαπράχθηκαν στην αλλοδαπή.

15 Σε αγωγή των εφεσείωντων εναντίον των εφεσιβλήτων για το αστικό αδίκημα της απομίμησης εμπορευμάτων, προς τον σκοπό εμφάνισης των σαν τα εμπορεύματα τρίτου (passing off), βάσει του άρθρου 35 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148, εκδόθηκαν δύο προσωρινά απαγορευτικά διατάγματα: το ένα αφορούσε την Κύπρο και το δεύτερο αφορούσε την εξαγωγή των επίδικων εμπορευμάτων στην αλλοδαπή και συγκεκριμένα, όπως διευκρινίσθηκε ενώπιον του Εφετείου, στη Λιβύη. Κατά την αναθεώρηση του δεύτερου διατάγματος το πρωτόδικο Δικαστήριο το ακύρωσε, διότι έκρινε ότι δεν είχαν στοιχειοθετηθεί ενώπιόν του οι προϋποθέσεις για ανάληψη δικαιοδοσίας για παρεμπόδιση διάπραξης αστικού αδικήματος σε χώρα της αλλοδαπής και ειδικότερα ότι η επίδικη ενέργεια συνιστούσε αστικό αδίκημα και στην χώρα της αλλοδαπής. Το διάταγμα δεν προσδιόριζε την χώρα της αλλοδαπής όπου θα ίσχυε η απαγόρευση. Οι εφεσείοντες ισχυρίστηκαν ότι, ενόψει του μαχητού τεκμηρίου της ταύτισης του ημεδαπού δικαίου με αυτό της χώρας της αλλοδαπής, δεν ήταν υποχρεωμένοι να προσάξουν μαρτυρία για το γεγονός αυτό.

30 Η αγωγή, όπως ήταν διατυπωμένη, αφορούσε μόνο τη διάπραξη του αστικού αδικήματος στην Κύπρο.

Αποφασίσθηκε ότι

(α) Άσχετα από την ορθότητα της εισήγησης των εφεσειόντων σχετικά με το μαχητό τεκμήριο της ταύτισης του ημεδαπού δικαίου με αυτό της αλλοδαπής, που εκ πρώτης όψεως δεν εφαινότο να ευσταθεί, αστικό αδίκημα που διαπράχθηκε στην αλλοδαπή δεν ήταν επίδικο θέμα της αγωγής. Κατά συνέπεια, ήταν δικαιολογημένη η ακύρωση του διατάγματος.

5

(β) Επίκληση της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου για την παροχή θεραπείας για αστικό αδίκημα που διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί σε χώρα της αλλοδαπής προϋποθέτει i. τον προσδιορισμό της συγκεκριμένης χώρας, και ii. την ύπαρξη των προϋποθέσεων για την ανάληψη της δικαιοδοσίας, η σημαντικότερη των οποίων είναι ο προσδιορισμός της ζημιογόνου πράξης σαν αστικού αδικήματος κατά το δίκαιο της χώρας της αλλοδαπής.

10

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Adidas v. Jonitexo Ltd. (1987) 1 C.L.R. 383.

Papageorghiou v. Clappas (Investments Services) Ltd. (1991) 1 C.L.R. 24.

Courtis and Others v. Iasonides (1970) 1 C.L.R. 180.

20

Loucaides v. C.D. Hay and Sons Ltd. (1971) 1 C.L.R. 134.

"Seveger" Limited v. United Sea Transport Limited and Another (1989) 1 C.L.R. (G) 729.

Chaplin v. Boys [1969] 2 All E.R. 1085.

Coupland v. Arabian Gulf Petroleum Co. [1983] 2 All E.R. 434.

25

Coupland v. Arabian Gulf Petroleum Co. [1983] 3 All E.R. 226.

Mettal und Rohstoff v. Donaldson Lufkin Inc [1989] 3 All E.R. 14].

Έφεση.

Έφεση από τους ενάγοντες κατά του διατάγματος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Δημητρίου, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 29 Αυγούστου, 1988 (Αρ. Αγωγής 3715/88) με το οποίο ακυρώθηκε προηγούμενο διάταγμα ημερ. 15.7.88 που παρεμπόδιζε τους εναγόμενους να εξάγουν υποδήματα και/ή εμβάδα και/ή παντούφλες που φέρουν το

30

έμβλημα "GET UP" ή χαρακτηριστικά όμοια ή προσομοιάζοντα με εκείνα που οι ενάγοντες χρησιμοποιούν για τη σηματοδότηση των αντιστοιχών δικών τους εμπορευμάτων στη Λιβύη.

5 Α. Δημητριάδης, για τους εφεσείοντες.

Κ. Καμένος και Κ. Ευσταθίου, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ.Μ. Πικής.

10 ΠΙΚΗΣ, Δ. : Με κλητήριο ένταλμα που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας οι εφεσείοντες ενήγαγαν τους εφεσιβλήτους, βιομήχανους υποδημάτων από το Στρόβολο, με αξίωση την έκδοση διατάγματος το οποίο να τους απαγορεύει να κατασκευάζουν, πωλούν ή εμπορεύονται, υποδήματα και/ή εμβάδα και/ή παντούφλες, που

15 να φέρουν έμβλημα "GET UP" ή χαρακτηριστικά όμοια ή προσομοιάζοντα προς εκείνα που οι εφεσείοντες χρησιμοποιούν για τη σηματοδότηση των αντίστοιχων δικών τους εμπορευμάτων.

20 Την απαίτηση των εφεσειόντων θεμελιώνει ο ισχυρισμός ότι απόκτησαν εμπορική εύνοια για τη χρήση του εμβλήματος με το οποίο παρουσιάζουν τα εμπορεύματά τους. Το δικαίωμα το οποίο επικαλούνται πηγάζει από τις διατάξεις του Άρθρου 35 του περί Αστικών Αδικημάτων

25 Νόμου - Κεφ. 148, το οποίο καθιστά την απομίμηση εμπορευμάτων, προς το σκοπό εμφάνισής τους ως των εμπορευμάτων τρίτου υπο τις συνθήκες που διαγράφονται στο άρθρο αυτό, αστικό αδίκημα. Τα συστατικά στοιχεία του αστικού αδικήματος της απομίμησης εμπορευμάτων και

30 τις προϋποθέσεις για την απόδειξή του, πραγματεύεται η απόφαση του Εφετείου *Adidas v. Jonitexo Ltd.* (1987) 1 C.L.R. 383. Μετά την έγερση της αγωγής εκδόθηκαν, μετά από αίτηση των εφεσειόντων, δυο απαγορευτικά διατάγματα.

Όπως διευκρινίστηκε ενώπιόν μας, συγκεκριμένος σκοπός του δεύτερου διατάγματος ήταν η παρεμπόδιση εξαγωγής εμπορευμάτων των εφεσιβλήτων με το αμφισβητούμενο έμβλημα στη Λιβύη. Κατά την αναθεώρηση του διατάγματος μετά την παροχή της νενομισμένης ειδοποίησης στους εφεσιβλήτους, το Επαρχιακό Δικαστήριο ακύρωσε το διάταγμα. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι εστερείται δικαιοδοσίας να διατάξει την παρεμπόδιση διάπραξης αστικού αδικήματος σε χώρα της αλλοδαπής στην απουσία στοιχειοθέτησης των προϋποθέσεων για την ανάληψη τέτοιας δικαιοδοσίας. Προϋπόθεση, όπως διαπιστώνει το πρωτόδικο Δικαστήριο, για την ανάληψη δικαιοδοσίας σε σχέση με αστικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε στο εξωτερικό, αποτελεί η απόδειξη ότι η πράξη που συνθέτει το αγωγήμο δικαίωμα συνιστά αστικό αδίκημα και στη χώρα του εξωτερικού όπου επιδιώκεται η προστασία του. Για την ανάληψη δικαιοδοσίας πρέπει να καταφανεί ότι η αμφισβητούμενη πράξη ή ενέργεια συνιστά αστικό αδίκημα τόσο βάσει του δικαίου της χώρας της αλλοδαπής, όσο και βάσει του ημεδαπού δικαίου.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο σωστά διαπίστωσε ότι αποκλειστικός σκοπός του διατάγματος το οποίο ακύρωσε ήταν η προστασία της εμπορικής εύνοιας των εφεσειόντων σε χώρα ή χώρες του εξωτερικού. Το δικαίωμα το οποίο οι εφεσειόντες επικαλούνται είναι αλληλένδετο με το δικαίο της χώρας όπου, κατά τον ισχυρισμό τους, προσβλήθηκε. Είναι αξιοσημείωτο ότι στην προκείμενη περίπτωση δεν προσδιοριζόταν καν στο διάταγμα η χώρα της αλλοδαπής στην οποία θα ίσχυε η απαγόρευση. Ο κ. Δημητριάδης εισηγήθηκε ότι το μαχητό τεκμήριο της ταύτισης του δικαίου της χώρας της αλλοδαπής με το ημεδαπό δικαίο που ισχύει οποτεδήποτε η επίλυση επίδικου θέματος διέπεται από το δικαίο χώρας της αλλοδαπής (proper law) πληρώνει το κενό που προκύπτει από την απουσία προσαγωγής μαρτυρίας για το δικαίο της αλλοδαπής - διαπίστωση που δικαιολογεί την ανατροπή της πρωτόδικης απόφασης. Άσχετα από την ορθότητα της εισήγησης αυτής που, εκ πρώτης όψεως δε μας φαίνεται να ευσταθεί, η εισήγηση παραγνωρίζει ότι το δικαίωμα το οποίο επικαλούνται οι

εφεσεύοντες, και η συναφής προστασία, δεν αποτελούν επίδικα θέματα.

5 Τα επίδικα θέματα προσδιορίζονται από τη δικογραφία [βλ. μεταξύ άλλων, *Γεώργιος Παπαγεωργίου v. Λούη Κλάππα (Investments Services Ltd) (1991)* 1 Α.Α.Δ. 24 *Homeros Th. Courtis and Others v. Panos K. Iasonides (1970)* 1 C.L.R. 180, και *Christakis Loucaides v. C. D. Hay and Sons Ltd (1971)* 1 C.L.R. 134]. Τα γεγονότα τα οποία
10 συνθέτουν το αγώγιμο δικαίωμα είναι εκείνα τα οποία συγχρόνως στοιχειοθετούν και τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου (βλ. "*SEVEGEP*" *Limited v. United Sea Transport Limited and Another (1989)* 1 Α.Α.Δ. (G) 729.

Εξυπακούεται από τη θεραπεία την οποία οι εφεσεύοντες επιδιώκουν στο κλητήριο ένταγμα ότι το αστικό αδίκημα της απομίμησης εμπορευμάτων το οποίο θεμελιώνει
15 την απαίτησή τους διαπράχθηκε στην Κύπρο. Αυτό βεβαιώνεται και από το πρώτο απαγορευτικό διάταγμα το οποίο εκδόθηκε μετά από αίτηση των εφεσεύοντων. Επίκληση της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου για την παροχή
20 θεραπειάς για αστικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε σε χώρα της αλλοδαπής, προϋποθέτει -

(α) προσδιορισμό της χώρας της αλλοδαπής στην οποία διαπράχθηκε ή επαπειλείται η διάπραξη του αστικού αδικήματος, και

25 (β) την ύπαρξη των προϋποθέσεων για ανάληψη της δικαιοδοσίας, η σημαντικότερη των οποίων είναι ο προσδιορισμός της ζημιολογούσας πράξης ως αστικού αδικήματος κατά το δίκαιο της χώρας της αλλοδαπής.

30 Δε θα πραγματευθούμε τις προϋποθέσεις για την ανάληψη δικαιοδοσίας αναφορικά με αστικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε σε χώρα της αλλοδαπής. Αυτές εξηγούνται σε μεγάλη έκταση στην υπόθεση *Chaplin v. Boys [1969]* 2 All E.R. 1085. [Βλ. επίσης *Coupland v. Arabian Gulf Petroleum Co [1983]* 2 All E.R. 434, *Coupland v. Arabian Gulf Petroleum Co [1983]* 3 All E.R. 226, και

Metall und Rohstoff v. Donaldson Lufkin Inc [1989] 3 All E.R. 14].

Αστικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε στην αλλοδαπή δεν αποτελεί επίδικο θέμα στην παρούσα υπόθεση. Συνεπώς ήταν δικαιολογημένη η ακύρωση του διατάγματος και η έφεση απορρίπτεται με έξοδα. 5

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.